

ԱՐԾՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՏՐՈՎԻ ՊԵՏՐՈՎԻ ՊԵՏՐՈՎԻ ՊԵՏՐՈՎԻ ՊԵՏՐՈՎԻ ՊԵՏՐՈՎԻ

ԹԻԱՏՐԵԼ. ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐ ԹԵԽՈՔ

ՅԱՐԵՐԱԿԻ ԳԱՀԵՆ Ի ՎԱՀՏՈՒԴ

Ա. ՏԱՐԻ. ԹԻ. 1

1855

ՑՈՒՆՈՒ

ԲԵՆԵՇԻՐԵՆԻ

ՆԱԽԱԿԱՆԻ ՈՂՋԱՅՆ ԵՐԱՌԻՄԱՐ + ԴԻՄԱՑ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐ

Ո՞ր ՚ի հայրենի բնականունդ գըր-
կայն՝ ի զրոխտավստիցն տօնմ Եղեմա-
կան, ՚ի լոյնոտարած ծացցն Այրա-
րատց զառեալ հեռացեալ կան տա-
րաշնարհի բնակութեամբ. ովքա-
նի քաղցր է. յունկա նոցցն հեշտա-
լուր մշատակութիւն զայրից այ-
սոցիկ.

Ե՛կ ուրեմն, Արծուիդ իմ նորու-
թեառը, թոքը, շքեաց ՚ի համօրէն

տեղիա Հայաստան աշխարհին մերու և.
Ժողովեա ՚ի վերայ թերթից լեռազդ
զհացքենահոտ բարմապան ծաղիւնս
բիւրակնեան լիրանց, ոլացիր, տար
նուիրեա թորգ ունաւու մանկացնի,
նախ զիրախտան ողջոն ՚ի Արմածնու-
էջ գահն ու պարքեւականին գրիգ ու-
րի, ՚ի նորին Արմառուահիմն լուսա-
կուցց վեհ Տաճապիւն. Հոփիփիմ-
եանց կուռան խաչարարձ օքիորդացն

յարիւնագեղ հնձանէն . յԱրտաշաւ-
տու հրեշտակաբնակ վիրապէն , 'ի
Մասեաց Նշեան լաստափայտէն ,
'ի Սեպուհ լերանց դարանաղեաց ,
բազմարիւրոց ոգւոց Մկրտիչ յԵփ-
րատայ ծոցյն . Շաւարշական յԱր-
տապու դաշտէն , վարդանայ եւ նի-
ղակակից քաջացն ցանեալ , ցրուեալ
'ի սպիտակախառ ոսկերացն . յԱր-
շակունի առիւծանինջ . քնարանաց
Թորդանայ . յԵրախտաւոր սուրբ հար-
ցըն Ներսէսի , Սահակայ , Մեսրով-
պայ , Մովսիսի ոսկերամիմունջ շիրմա-
ցըն . յԱնւոյ Բագրատունի գահուն
յապաժոյժ աւերակացն . 'ի նորին կա-
մարշէն կիսականգուն տաճարացն .
երկնաբերձ յամպածածուկ լերանց
ծաղկաւէտ . 'ի ծովատարած դաշտաց
քաջաբեր . յԱղենաբուխ չորեք-
վտակեան գետոց բարեգնացից , ցըր-
տային , անուշահամ աղբերաց յոր-
դահոսան :

Հյասոցիկ ամենեցուն 'ի դիմաց
նուիրեալ զհամբոյր սիրալիք ողջունի .
ասա , թէ որպէս իւրաքանչիւրքն սո-
քին մրմունջո ողջորմուկս արկանեն
եւ ցաւս կրեալ հստաշեն խօսին իր-
ուու զգայուն բանաւորս . եւ լալումն
եւ աշխարհումն եւ ողըումն հնչի
ուժգնապէս 'ի սահմանաց Հայոց որ-
պէս երբեմն 'ի չռամայ : Վնտանօր
սիրեցեալն 'ի Յակովայ չքնաղագեղն
Հռաքէլ իրը կենդանի ելեալ 'ի գե-
րեզմանէն լայր անմիմիթար տեսեալ
զիտորումն մանկանց իւրոց նորածին
եւ նոցուն կարմրուակ կաթիլք ար-
եան առ շիրմաւ իւրով ցայտեալ :
Վնտանօր ուժգին եւս ողըոյ Մոյրն
մեր ամենածին գեղապահ դշխոյն
Այրարատայ մինչ զաքս իւր ամբարձ-

եալ տեսանէ զհարազատածին բիւ-
րաւոր զորդիս , ոչ որպէս ըստ առաջ-
նոյն զիւրեւ բոլորեալ վայելքապէս .
այլ 'ի բաց օտարաշխարհիկ 'ի մայրե-
նի ծոցյն հեռացեալ : Ուստի կարօ-
տագին դիմք սրտառուչ բանս 'ի
դէմ նոցին բերեալ խօսի անդուստ:

Որ 'ի քառանկիւն կողմանս աշ-
խարհաց եւ առ օտար ջրովք բնակ-
եալ իւրեւ առ գետս Բաբելացւոց .
ոչ դիտեմ , արդեօք լայք անմիմիթար
որպէս գերեվարեալն Խորայէլ , ով
հրաշածին ծնունդք նոր Սառայիս ,
յիշէք արդեօք զլյայրա ձեր Ախոն .
յիշէք զբազմավշտիս ցաւ . որով երկ-
նեալ 'ի միում աւուր ծնայ զանհա-
մար որդիստ . յուշ ածէք զանուշակ
գգուանս սիրատածիչ իմ բազկիս եւ
զճաշակ հոգեմնոյց կաթին շնորհա-
բուխ ստեանցս . առնո՞ք 'ի միտ թէ-
քանի խնամով գթալիք զարդացուցի
զձեղ յաճումն հոգեւոր 'ի չափ կա-
տարման քրիստոսի :

Կայեցարո՞ւք նայեցարո՞ւք , որդ-
եակ.ք իմ , բարձրաբարբառ ձայնէ
առ ձեզ Եսային . ոչ 'ի հին վէմն
Աբրահամ . այլ 'ի նորն ընտրելագոյն
վէմն Քրիստոս . յորմէ կովեցարուք
Գրիդորին ձեռամք . եւ 'ի նորահրաշ
ջրհոր աւազանի Մօրս . յոր իբրու-
զայծիս մտեալ սեւազգեստ , դար-
ձայք յոչխար լուսակիզն , պայծա-
ռազգեստ զարդարեալք նորոգատուք
շնորհօք սուրբ Հոգւոյն՝ որդիացայք
Հօրն երկնաւորի :

Վյապէս եւ արդարաձոխն Նոյ 'ի
գլուխ Մասեաց նստեալ առ տապա-
նաւն եղեալ զձեռն 'ի ծնութին լալին
հեղու դառնապէս , վիժանք աղի ար-
տասուացն առ սպիտածաղիկ ալեգք

խաղացեալ ընդ կողերս Մասեաց իւ-
ջանեն 'ի վայր . զի տեսանէ զաստ-
ռւածատուր վիճակն իւր Այրաբատ ,
ոչ բարգաւաճեալ բազմածին զա-
ւակօք որպէս երբեմն յերից որդւոցն
իւրոց . Որ յանժամ չգտեալ տեղի
բնակութեան բիւրաւոր սերնդոցն՝
ելեալ խաղացին յայլ կողմանս , այժ-
միկ թափուր անմարդի մնացեալ
կան ծոց լցնատարած դաշտին .
զուարձաւէտ եզերք Երասխայ գե-
տոյն , ոտն Արագածու կալուածն Ա-
րամանեկայ , Ծիրակայ արգաւանդ
գաւառն բնակութիւն շատակերին
Հարայի :

Վ ասն որոյ աղաղակ բառնայ առ Յա-
քեթմածին որդիս, որք իւրովի ելեալք
՚ի հայրենատուր տան ժառանգու-
թենէն գնացին յարեւմուտս . թողին
զՄասիս եւ զնորատունկ այդին իմ
ողկուզաւետ : Ուողին զարդիւնարար
երկիր , զամոլս եզանց եւ զարօրին
մառ Եւ ՆԵՐ Եւ Ապահով-
առըր առեալ ՚ի ձեռս չոգան ՚ի Բա-
րիյօն :

Երանի թէ հանգոյն հաւասեր
թռին իմց Հայկայ դառնային անդ-
րէն՝ ՚ի ցանկալին Այրարատ հացալից
տուն թորգոմայ : ՚Ի արձարուք առ-
իս, որդեսակք իմ, դարձարուք, ա-
ւասիկ ես ձեռն ՚ի պատուհանէ տա-
պանիս ՚ի դուրս կարկառեսլ ընդու-
նել զձեզ փափադիմ. թէ աղաւնոյն
նման լեալ միամիտ զհայրենի աստ-
ուածպաշտութեան շիւղ ՚ի բերան
առեալ դարձիք . զի ազռաւուց են
բարք թողեալ զպաշտօն հաւատար-
մութեան՝ գիշակերութեամբ զրօս-
նուլ եւ փափկանալ նեխեալ եւ
փաթեալ կերակրովք եւ միանդամայն

մոռանալ զծոցն փրկութեան տապաւ
նիս : Ամանողք ինձ եղերուք առա-
քինութեամբ , որդեակը իմ , որ այն-
չափ սիրեցի զաշխարհանազն Մասիս
որոյ նաւահանգիստ գլուխն ոչ եր-
բէք ծածկեցաւ յաջաց իմոց , մինչեւ
ալիք ծերոյս ծարկեցաւ ձիւնագեղ
վայելցութեամբ զօրէն սպիտակափառ
գագաթան նորին : Այս խակ է ճշմա-
րիտ հայրենասիրութեան պարտ , մե-
ռանիլ եւ թաղիլ անդ , յորում ծնաւ
եւ մնաւ : Տուր Արծուիդ իմ այժ-
միկ տուր զողբախառն ողջոյն եւ ՚ի
դիմաց Վաղարշապատու Արշակու-
նի գահէն . ասա թէ չեն անդ եւ ոչ
յաթոռ թագաւորութեան բազմեալ
ճոխապանծ շքեղութեամբ , ոչ աս-
սանիչն Պարսից Խոսրովն մեծ յաղ-
թայարիչն Արտաշերի . ոչ կորիւն նո-
րին քաջակորովն Տրդատէս . ոչ Մե-
կենան ուսման հանձարամիտն Վը-
ռամշապուհ . ոչ չորեքիողման կուսա-
ւում սրբալապատիւ բարձք . ոչ
չորեքհարիւր նախարարացն մեծաշուք
ատեանն . յորոց միջի զգլուխն այն
վեհ ամբարձեալ ՚ի վեր նման Մաս-
եաց հսկայակերպն Տրդատ եւ պար
զիւրեւ կացեալ խոնարհագոյն լերինք
եւ բլուրք . կամ որպէս զլրացեալ
լուսին բոլորափայլ , որ բակ կապէ
զիւրեւ վայելչապէս զբոյլ աստեղաց
Ճաճանչաւոր : Աւազ , վաղ ուրեմն
եմուտ այս պայծառ արեւ թագին
Վաղարշապատու : Ո ասն որոյ չիք
այլ ինչ բերկրալից ողջոյն յարիքայական
տանէն Արշակունի , այլ միայն՝ իմա-
նալի եւ անմուռտ արեգականն փայ-
լումն պքանչելաշէն տանն Գրիգորի .
որ միակ միսիթարութիւն է հանուր
հայկազանց որդւոց սպակիր սրբից :

Այսի եւ էջ՝ ՚ի մայրտքաղաքն
Անի բագրատունեան դահն, գուցէ
տեսանիցես անդ զկրկնակի ծագումն
արեւուն մտելը։ Այս, ծագեցաւ
երբեմն ՚ի բարեպաշտն Աշոտ ։ այլ
չեւ ՚ի կամար միջօրէի բարձրացեալ
պայծառութեամբ՝ յանկարծ եմուտ
՚ի բաջաժամկիր Գագիկն այն վերջին բողը
բոջն բագրատունեան, առիւծազօր
պատանին, որ անկեալ ՚ի գառագիղն
Յունաստանի դաւաճանութեամբ մը
տերիմ կարծեցելոցն մոնչը հա-
ռաջմամբ զերեսուն ամ եւ դեռ ող-
բայ ոսկերօքն ՚ի Ախլիկեան սահմա-
նէն զիւր չքնաղագեղն Անի։

Թեւ զաջօրդ արկեալ ճախրացիր
արագ, Արծուիդ իմ, մի հայիր յա-
պագոյն մեռելատիպ տեսիլ պատկե-
րին Անւոյ։ Ո՞ի թէ ժուժայցն այժ-
միկ զուրախական աւետեաց իմն ող-
ջյն տալ այտի։ մինչեւ անդրէն վե-
րին այցելութեամբ ոչ կենդանացի
Անիւ այդ մեռեալ։ թանգ արդ և է
զողբալից բանս, զօրս բերանք աւե-
րակացդ՝ խօսուն եղեալ պատմեն հա-
ռաջելով։ Ո՞ երացիր շուտ, ՚ի բարձ-
րագիր բնիկ բոյն քոյլ Արծրունի տուն
Վասպուրական։ ոհ, արդեօք նշարի-
ցեն անդ զարժանատիպ դրօշակ ըզ-
նշան պարծանաց քոյին ՚ի վերայ գա-
հուն Ռոտանաց բարձրացեալ. արդեօք
գտանիցն անդէն զքաջանաերունդ
բողը տոհմին քո մեծի, զԳագիկ
արքայն մեծագործ կամ զԱյենեքերիմն
պերծ։ ոչ, այլ միայն զանուանս եւ
զանանդիլի շերիմն նոցուն։ մինն առ
մեծագոյն շքով Արտոսայ սարին ննջ-
եալ եւ միւմն առ ստորոտով հովա-
սուն լերին Վարագայ ընդ հովանեաւ
բարձրանշան աաճարին հանգուցեալ

հանդերձ բարեպաշտուհի Խոջօշ տիկ-
նաւն։

թէ սիրես վնախնիան քո, Արծուիդ
իմ, թեւ տարածեալ հովանի լեր ՚ի
վերայ շիրմացն, ձայն տուր Գագկայ
թող զգլուխն ՚ի վեր ամբարձեալ
տեսցէ զթշուառութիւն վասպուրա-
կան հայրենատուր վիճակին իւրայ,
զըազմաղէտ վիշտա համազգեացն։
զտաժանակիր տառապանս Ռշտունի
եւ Մոկաց դաւառաց աղբատիկ ժո-
ղովրդոց, զգեղազան վայելակերտ
տաճարին իւրայ Աղթամարայ զան-
փառունակ տեսիլ, որ միակ պարծա-
նըս բերէր մեծագործ անուան իւ-
րում։ Զայն տուր եւ արքային Սէ-
նեքէրիմայ, ուրէ, ասա, բազմութիւն
Վասպուրականի ծննդոց չորեքհարիւր
հազար ոգւոց զօրս հանեալ ՚ի տա-
նէն Արծրունի բնակեցուցեր ՚ի Սէ-
բաստիա ողորմելի գաղթականու-
թեամբ զենիկ հայրենին ընդ օտար
իւրէ գուհանակնալ. ալու անմարդի
կայ Ճոխագոյնն ՚ի գաւառս Հայոց ։
արդ որդիբն իւր յօտարութեան եւ
պանդխտութեան ցրուեալ մաշն եւ
հաշն անձկութեամբ ։ արդ երկրա-
գործ շինականք իւր քրտնահար վաս-
տակին, ոչ ՚ի վերայ արգաւանդահոզ
երկրին Վասպուրականի թափեն ըզ-
քրտունս մշակասէր աշխատութեամբ ։
այլ յօտարութեան վայրո ՚ի փողոց
քաղաքաց, ձանրակիր վաստակաբեկ
բեռնակրութեամբ հոսեն ՚ի ճակա-
տուցն զքիրտն ՚ի վերայ անըուաարեր
սալայատակ գետնոյն։ Ոչ մեռանին
կամ թաղին բարեկամացն սպատաւ-
որ յուղարկաւորութեամբ եւ սի-
րելեացն սդով, ՚ի բաղցրիկ հայրենի
ծոց տուեալ զաւանդ մարմնոյն ։ յո-

բում ծնան եւ աճեցան հասակապերձ՝ անուշակ օդոյն աննդեամբ . կարօտին անձուկ սրտիւ հայրենի ցանկալի գիմացն համբուրման եւ ոչ հասանին դժբախտութեամբ . ոմն առ խնամածուն հայրն եւ մնուցին իւր մայր , ոմն առ նորապսակ վեսայակը ամուսին , ոմն առ սիրելիս իւր եւ բարեկամս , ոմն առ զաւակունս իւր անխնամակալ : Հինականն առ եղնամոլս զուգընթացիկ , առ արօրս անմաճակալ , առ դաշտորայս անմշակ , առ ոչխարս անդարման , առ լերինս ծաղկաբոյս , առ հովիտս խոտաւէտ , առ աղբիւրս անուշահամ , առ կաթն մաքեաց եւ յիւղ կովուց : Այնպէս քաղաքացին առ վայելզութիւն գիւնէքեր այգեաց , բազմապտուղ պարտիզաց ամենազան ծառոց մրգաբերաց . առ հովանիս ուռենեաց , զուարձալի եղերս առուացն ընթացելոցն ՚ի հրապարակս : Այսպէս երկոքին եւս ձմին կարօտութեամբ սրտից , ի դառն նշտեհութեան անդ : Դարձիր այժմիկ , Արծուիդ իմ , դարձիր ողջոյն տար ՚ի դիմաց թեւածածուկ արծուանինջ շիրմացդ առ պանդխտեալ որդիսն . ասա համբերել եւ սպասել այցելութեան վերին . զի գայ ժամ և արդէն իսկ է . յորում ամենէքին դուք դարձիք անդրէն ՚ի զիրկս որդեկարօտ հայրենեաց եւ նստիք առ իւրաքանչիւր որթով եւ թզենեաւըստ մարդարէին նախաձայն գուշակութեան եւ ուրախամիտ բերկեաւ ջիք բնակեալք ՚ի տանս Արծունեան եւ մոռասջիք զառաջին վեշտ թշուառավայր պանդխտութեանն :

Դարձարեաց աստանօր , Արծուիդ իմ , ամփոփեա յայլ սահմանաց Հայոց

զնոնցեալ թեւս քոյին սակաւիկ մի . հերիք եղեւ ընդ ուրախական ողջունիդ եւ զտրտմականն յաճախել . եւ ընուլ զհայրենասիրացն սիրտ անմիսիթար սգով :

ԱՏԵՇԵԿԱՆ ՃԸՆ

ՅԵԼՈՒՄՆ ԻՎԻՐԱՊԷՆ ԳՐԻԳՈՐԻ
ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՀԱՅՈՑ

Ե՞ս լորտորն վաճառեալ ոչ ելու ՚ի յեւանէ . . . այլ ընդ նմա էջ ՚ի գործինչեւ եբեր նմա գտաւազն Ես գործութեան եւ իշխանութիւն ՚ի վէրայ բանարաց նորա : Լ. մասու . ժ . 13 :

Դերահրաշ իմաստունն Դաւթեան բարձրագոյն հանճարով ՚ի ճառ արկեալ զմեծամեծ տնտեսութեան արարս աստուածային գաղտնի խորհրդոյն , զնորին ամենահաս ձեռացն հրզօր պաշտպանութիւն . թէ զիարդ զսիրելի ծառայն իւր՝ իբրեւ անօդնական թողու , մատնէ ՚ի ձեռս հաշկառակորդին , թէ ՚ի բանտ՝ ինքն եւս ընդ նմին մտեալ , թէ ՚ի գուբ՝ ինքն եւս ՚ի միասին իջեալ . եւ դարձեալ այցելութեան ձեռօք հանէ զնա ՚ի գբոյ տառապանաց ՚ի պատիւ կրկնակի ձոխութեան , մատուցանէ ՚ի ձեռս նորա զիշխանական գաւազն եւ նստուցեալ յաբրունի կառս Փարաւօնի՝ հռչակել տայ բարձր աղաղակաւ . լուարուք , ով կայք ընդ իմ իշխանութեամբ . զի Եբրայեցի պատանիդ այդերազապատում՝ տէր ծաներուք այսուհետեւ Եգիպտոսի : Ո՞վ ամենազօր փրկող ձեռինն , այսպէս փայտա-

Եր սոնէ զերկիւրածս իւր, ոյցպէս
երեր նևա զաւազսն իշխանութեան,
Ա ամեր ըրց լաբանան հիանան մարտ
դիկ՝ ՚ի վերայ սքանչելի փրկութեան
վաճառեալ ծառային։
Դիմէք, սկրելի ունկնդիք իմ, այն-
պիսի սքանչելի փրկութեան իմն եւ-
զանակ եւ ՚ի Հայաստան երեւեցաւ
՚ի նոր Յուլեփն մեր Գրիգորիոսն
Պարթեւական։ Այր զհաց քարոզու-
թեան բանին բարձեալ յանձնն որո-
ներ ստէպ ստէպ վնդրույր իւր։ որ
՚ի գաշտին Եղիկայ արածէին զերա-
մակս խոզից անառակ վարուց՝ պաշ-
տօն տարեալ դիցն Անահրաց տիկ-
նոցն երկնից։ Անդ պատահեալ գլ-
տանէր զեռովն Գրիգորիոսն ուցելուն
Հայոց տեսին զնա Ելքարքն իւր եւ
ոչ ծանեան զպատիւ ոգւոյն անաբա-
տի եւ ոչ ակնկալսն վարձուցն փրե-
կութեան, զոր տարց էր Աստուած
՚ի ձեռն նորին։ ոյլ սպսռում մտօք
զարանակայ եղն արդարցն, որ
զժպհի թուեւը նոքա չպաշտելով ըլ-
դիսն, մատնեցին ՚ի պէս պէս անժու-
ժելի կիրս կատանաց եւ ողջամբ յաւ-
րիւն թաթաւեցին լծաղկենց զեղ
պատմուծանի մարմնոցն ձգնող։ Աւ
յետ այնչափ դառնատար վշտաց իր-
բեւ անարժան տեսաներց զարեւ աշ-
խարհիա՝ արկին ՚ի մահսպարտից վի-
րապն Արտաշատու։ Աւ ոյն նուշ զիւ-
ւաբախ կրիւք կռամնլութեան կաշ-
կանդեցան ամենեքին եւ յաճախե-
ցին ՚ի վերայ նոցա հիւանդութիւնք
խելագարութեանց՝ վաղվաղեցին այ-
սօր ՚ի բերան վիրապին։ Զսյն ար-
կանէր Օտա նախարարն, Գրիգորիէ
Գրիգորիէ, եթէ կեամ եկ ՚ի դուրս։
Ո մ տարակոյս եւ յուսահատ բա-

նիւ կոչես զկենդանին իբրեւ զմեռ-
եալ, մէծ իշխանդ Օտա, կեայ Գրի-
գորիոսն լսան կեցուցանելց զՀայոց
աշխափհ. կեայ զաւակն օրհնեալ, ա-
պա թէ ոչ, ՚ի բրեւ զԱսողոմ լինեաք
եւ Գոմորայ նմանէսք»։ Ա ամերց
ձոյն տուր աղերագին դիմօք եւ
ասա. արի եկ ՚ի դուրս, ծառայդ Աս-
տուծոյ, ել ՚ի միջց տղմցյդ եւ դա-
ժանատեսիլ օձոցդ թուշակիր, ել
բժիշկ աստուածային, ել նորահրաշ
Մակնսդ Հայոց զի հարաւ ու հա-
սարակ Արաբատեան սշխարհ ան-
բուժելի վիրօք բանսարկուցն։ Կա-
րոախմք տւախի ապաքինիչ զեղցդ
քարուութեան։ վութամք լողվա-
զիւք հոյել ՚ի կենահրաշ իսչն Յի-
տւասեան նշանն, զոր ունիս բարձրա-
ցուցանել վառօք ՚ի մրչակին Այ-
րարացոյ։ Անարժան համարեցաք
սեսսնել քեզ արեւ, արդ խաւարաւ
անդիտութեան պատեալ աշաշալ եալ
խարիսամինով զանդնչվեք։ Շագեա-
սրդ ՚ի վեր արեւդ կենաց, որ ափ-
շալ տարակուսեալ նատիմք ՚ի ըստ-
ուերս մահու։

Անդ սատուցեալ յոյնժամ ծառայն
Աստուծոյ ՚ի յատակէ վիրապին, ծան-
եաւ ստուգապէս թէ այցելու ձեռն
վերին պարզեալ յերկնուստ անտի
հանել կամի զինքն ՚ի վեր լինել վկայ
մշտնչենաւոր եւ անմահ արդ արու-
թեանն, ուստի խնդութեամբ կալեալ
զպարանն արտուքս ելաներ։

Անդ էր տեսանել զիտուսն բաղ-
մութիւն Արտաշատու, որ ՚ի վիրապն
ընթանային դիտել զննել զնրահրաշ
հանդէս կենդանի նահատակին։ Անդ
բոլորից ակն ՚ի պարթեւահատակն
աշուցեալ հայէին։ անդ ամենեցուն

աչք յարտասուս շարժէին եւ ըլ
ժուժէին նայել յարտաքին ողովմ տե-
սիլ խոսով լանող վկային . որ զհնդե-
տասան ամ՝ կենցաղ կալեալ ՚ի մէջ
խորագոյն տղնուտ վիրապին սեւաց-
եալ ներկանէր բոլոր լին մորթ վոտա-
կիր մարմնոյն : ՞ ջուր ածեալ լուա-
նոյին զնա , որ հանդերձեալ էր լուա-
նալ զող ագդ մ՛ յանձեռադործ ա-
ւազան Եփրատույ . հանդերձ բերեալ
ծածկէին պատկառելի հօրն զմերկու-
թիւն , որ պատրաստեալ էր անկապ-
տելի պատմուժանաւ հոգւցին զար-
դարել զմերկացեալն ՚ի չնորհաց :
Վե ետաւոր ընթանոյր առաջի ձոյ-
նելով , ուր կաս , Տրդատ մեծ ար-
քայ , ել ընդ առաջ , ահա գայ քրտնա-
հոս մշտին Գրիդոր . զոր ցանեաց
յայնժամ լալով եւ երթալով ՚ի դաշ-
տէն Երիզայ մինչ ՚ի յԱրտաշատ ,
աւասնկ անդուստ գայ ժողովն զո-
րալս ցնծութեամբ : Վատիր յա-
ռաջ հարց եւ այժմիկ , թէ ուստի
գաս , Գրիգորիէ , թերեւս յարքայու-
թենէն , զրոմէ ասէիր : Վյո , ար-
քայութիւն էր ժուժէկալող սրբա-
րոյն անարեւ յատակ վիրապին , յոր-
ժամ այցելութեամբ հրիշտակաց՝
Քրիստոս թնակակից էր նմա : Վյո
դու մատո այժմ ՚ի լուր զունին քո
զգաստութեամբ , տես որպէս աւե-
տարանէ քեզ զարքայութենէն :

Որ յայնժամ հրաման տոյր իշխա-
նասասաւ բանիւ կայսերակերպն Տըր
դատ , հանեք զգա յերեսաց իմոց ,
տես որպէս տղմասէր անասնոյն հա-
ւասարեալ եւ նմանեալ ընդառաջէ
հաւասարիմ ծառային . մանչէ , հա-
ռաջէ եւ խնդրէ զմողութիւն եւ

կալեալ զսոից պրոյն զմողակերպ ե-
րեսն ՚ի վերոյ եղեալ համբուրէ
ստէպ ստէպ . որ երբեմն տալր կա-
խել զմոյ ոտանէ զիօթն օր : Վյո-
պէս եւ ամենայն նախարարք դիւա-
րախ մողեգնեալ գիմէին յոսս Երա-
նելոյն բժշկիւ յարժանահաս պատու-
հասէն :

(Ծունդ զնէր յերկիր հօրն ներո-
ղութեան նմանող որդին , աղօթս առ-
նէր ՚ի վերաց նեղացն , որ լկեցին
զնա եւ չարչարեցին : Տեսանէք արդ-
եօք , ոլչարահնար դահճճք , զծունկ-
որն , որ ՚ի կապիճս երկալթիս եղիք .
ահա գետնամած ծնրադրութեամբ
վան ձեր աղօթէ . զծեսսն այն , որ
յետս կոպեցիք , ահա երկնատարած
համբարձմամբ զհաշտութիւն ՚ի վե-
րուատ խնդրէ . զասառուածախօս բե-
րանն , զոր մոխրալոց պարկով կափու-
ցիք . ահա համարձակ բացեալ յան-
դիմանէ , սաստէ եւ կարկեալ պա-
սպանձեցանէ զտողգում զբերանն
ձեր զոր ՚ի վերայ խոնարհին բացիք
առիւծաբար . եւ դարձեալ մխիթարէ
երկնային խաղաղութեամբ :

Տեսէք արհմարհուք , զարմացարուք
եւ եղծարուք ՚ի վերաց սբանչելի փըր-
կութեան ծառային . եւ ապաշաւեալ
ասացէք ընդ միմեանս . Այս այն այր
է , զոր երբեմն մեք ծաղը առնէաք
եւ յառակս նախատանաց :

Իսկ հրաշային նոր Յովսէփ պար-
թեւական անյիշաշար լեալ ՚ի սրուէ
առ եղբարսն չարահատոյց՝ բանայր
զդուռն հոգեշարժ չըմանցն եւ ՚ի
շաեմարանէ սրտին , յորում թագուց-
եալ կայր երկնապարգեւ մանանայն
հացն կենաց՝ առատ բաշխէր Արա-

իստեան որդւոյն առաջուկ . յորմէ կշտապինդ վայելեալք օրհնէին ըզպարգեւիչն :

(Օ վաթօսուն օր մշտախօս բերանով քարողեալ զբանն կենաց 'ի լսելիս անսանամիտ արքային՝ դարձուցանէր զնա 'ի զգապատութիւն Քրիստոսական կրօնից հանդերձ համայն նախարարօք եւ զօրօք : Աւետալ Աստուծահրաշ տեղեամբ՝ նորասքանէ Մովսէան Հայոց կառուցանէր զիսրանն վկայութեան զկաթուղիկէ Եկեղեցին . ոչ ձեռամբ Բեսելիկէլի ճարտարապետութեանն . այլ Յիսուսի լուսաւոր առն , որ էջն յերկնից եւ ոսկի ու ռամբն բախեալ զերկիր՝ հաստատեաց 'ի նմա զվէմն անվանելի : Յուղը յորդեալ ծաւալեցան ծովանման ընդ երեսս դաշտին Այրարատոց , յոր իրրու զայծիս մտեալ ժողովուրդն սեւազգեաց մեզօք՝ դարձան 'ի լուսակիզն ոչխար եւ թեւաբուսեալք վերապացան յերկնան խուժապեալք 'ի յարձակմանէ թուխ դայլոցն ուրացողացն զառաջին հաւատ :

Այսպէս եղեւ փրկութիւն քո , ով տուն թորդոմեան . այսպէս ելեր 'ի լոյս , ժողովուրդ ; որ նատէիր 'ի խաւարի կապեալ յաղթատութեան որպէս յերկաթս . այսպէս ձնաւ զքեզ 'ի Քրիստոս Յիսուս . պարթեւականն զօղու հաւատոց Գրիգոր եւ միջնորդ յեալ խօսեցաւ զքեզ երկնուոր փեսային եւ գեղով նորոյ շնորհաց զարդ ալեւալ՝ կացցյ նմին յանդիմոն իբրեւ զիս մի անարատ :

Արդ՝ որդիքս զի՞նչ արիտուր հատուցուք այսօր սցագիտում երախտաւորի Զօրն . բայց միայն , մի ապաշնորհ դացուք առնա թէ եւ րիւր

դաստիարակս ունիցիսմք 'ի Քրիստոս Յիսուս . ապա թէ ոչ գունդագունդ հոսումն արեան բողոքէ 'ի դաշտէն Երիզայ . վիրապն Արտաշատու ձայն բառնայ . Եփրատն աղաղակէ , լեան Սեպուհ գոչէ , Մանեաց այրն վկայէ թէ ապերախտ եմք :

Ո՞նաւանդ երեսամած դիմօք երկիրպագցուք անհաս իմաստու . թեանն Յիսուսի , որ էջ այցելու . թեամբ յԱյրարատ եւ վերատին շնուեաց զկործանեալ տուն իւր բարձր քարոզութեամբ ծառային Գրիգորի եւ նորին հրաւիրանօք կոչեաց ըզշայատան . 'ի ճաշակումն պարարտ եղինն , որ 'ի խաչին զենարան եւ յարբումն գինուց արեան որ վասն բաղմաց հեղաւ : Որում լիաբերան շնորհ եւ գոհութիւն մատուցի առ 'ի մէջ 'ի նեղեալ եւ 'ի խոնարհ ժողովորդենէ Հայկազնեան :

ԳՐԱԲԱՌ ԵՒ ԱՇԽԱՏՀԱԲԱՌ

ԱՇՋՈՒԻՆ ՎՐԱՅ

Այս նիւթիս վրայ մեզի աւելորդ է խօսիլ , որովհետեւ Արամեան լեզուին ազնուութիւն եւ յարդ ճանչցող շատ իմաստուն գրիշներ՝ բաւականապէս իրենց կարծիքը յայտնած են եւ կը յայտնեն միշտ : Ուանաւանդ Մասեաց Աղաւնոյն հրատարակիչ Հայր Գաբրիէլ թէ բազմավիպին մէջը եւ թէ իր այս տարուան ամսագրին : Որոնց ամենուն կարծիք սակէ , որ այնպիսի միջոց կամ կերպ մի բռնել . որով կամաց կամաց աշխարհաբառ լեզուն՝ պարզ ու յը-

տակ դրաբառին մօտենայ եւ առ հասարակ Հայոց ազգին գործածական եւ դիւրին հասկընալու լեզու մը ըլլայ : Այս ցանկալի նպատակին համար է . որ Հայոց նախամեծար ու աստուածատուր լեզուին նախանձաւոր գրիչներ՝ կը ջանան օրէ օր իրենց գրաւորական ընթացքին մէջը նախանեաց բանեցուցած պարզախօս հայկաբանութեան համնիլ . լամ մանաւանդ այն մեռեալ լեզունը, որ միայն քերթողներուն գրչով կենդանի է , կամաց կամաց շունչ տալով յարուցանել թարգմանչաց շիրիմներէն :

Այս կենդանութեան նշանը՝ յայտնի կերպով կերեւի , թէ մաքուր ոճով դրուած աշխարհաբառ գիրքերու վրայ եւ թէ ամսագիր թերթերուն եւ լրադիրներուն վրայ . որով կը յուսցուի, թարգմանչաց դարուն ոսկեղինիկ գրիչներուն նշցներ՝ կրկին անգամ Հայաստանի մէջը երեւան գալ :

Հայոց այս կենդանութեան նշանը՝ արդէն որ կերեւի, աւելի բառերուն վրայ է . վասն զի հետզհետէ տաճկական բառերն անյայտ եղան եւ ազգային գաւառական եւ ռամիկ խորթբառերն ալ մեռնելու վրայ են . որոնց պիտի յաջորդէն օրէ օր ծնանելով նախնեաց հրաշակերու բառերը : Ասոր ապացոյց պարզապէս կը տեսնուի Մասեաց Աղաւնոյն հեղինակ Հայր Գաբրիէլի հանձարեղ գրչին վրայ , որ այս տարի մարտի ամսագրին մէջը մկներ է բանի մը աշխարհիկ կամ մանաւանդ Պօլսեցւոց բառերը իրաւացի քննութեամբ իբրեւ խոտան ՚ի բաց զեղեւլ եւ որպէս թէ մեր լեզուի պարտիզի ծառերուն աւելորդ Ճիւղեր կտրել, ըլլայ թէ շատնալով

արմատական եւ պտղաժու Ճիւղերն ալ չորցընեն : Եւ այսպիսի խոհական մշակութեամբը նորէն գրաւորական դրախտ Արամեան լեզուին առաջին պէս կը զարդարի ոսկեծաղիկ գրիչներով :

Հայոց աշխարհաբառ լեզուին ոճին կողմանէ խիստ կը տարակուսիմ եւ գրեթէ չեմ յուսար , որ վերս յիշեալ վախճանին համնի մեր լեզուին վիճակը . վասն զի ակնրեւ կը տեսնամք , որ աշխարհաբառ գրողներուն ոճը շատ օտար է ազգային ոճէն . խիստ քիչ են անոնք , որ պարզ , յըտակ ու ընտանի ոճով կը խօսին : Այս կերպ օտարախառն ոճը բանեցնող ըստ մեծի մասին բազմալեզու գրիչներն են . որոնք լրաւավէս տեղեակ եւ ծանօթ ըլլալով հայացի ոճոյն , դիւրաւ կը սահին Եւրոպական կամ տաճկական լեզուաց ոճերու կողմը , աւելի վարժ գտնուելով նոյն լեզուաց մէջը : Վ. Յաղիմով գրեթէ կամաց կամաց բուն հայկական լեզուին մէջը անգամ կը մտնան անզգուշաբար . եւ կը խանդարեն անոր գեղեցիկ պատկերը . զոր Ճարտարարուեստ Թարգմանչաց գրիչներ շատ աշխատութեամբ նկարեր են բնական հայացի գոյներով : Ուստի խեղճէ հայրենի գրականութեանց նախանձաւոր գրչի մը՝ օտար գունով տգեղացնել վայելուչ տեսքը նախամեծար Արամեան լեզուին :

Ուստի մնամէր կաճառներէն ոմանք ալ աւելի հետամուտ են եւ կը ջանան աշխարհաբառ լեզուն կարգի գնելով ծաղկեցնել հասարակաց օգտին համար . որովհետեւ գրաբառ շինուած գիրքերէն՝ մինակ ուսում-

Նականերուն դասը օգուտ կրքա-
ղէ . հասարակութիւն բոլորովին ան-
ձաշակ մնալով կը բրկուի անոնց
քաղըրութենէն . ուստի անհրաժեշտ
պարոք է , այս բանին համար հոգ
տանել :

Դումիկի կը համարիմ ոյն խորհր
դածութիւն եւ ազգասիրական եւ-
ռանդը , թէ որ դիւրին կերպով հնար
լինէր այս բանին յառաջ երթար եւ
օգուտը ընդհանուր Հայոց վերաբե-
րէր : Վշխարհաբառ լեզուին չառա-
գովներ , կարծեմ թէ այս բարիք եւ
օգուտը միոյն Գօսեցւոց համար կը
հոգան եւ չեն մտածեր՝ թէ Հայաս-
տանցւոց , Պարսկահոյոց եւ Ուռուսա-
հայոց ականջներուն խիստ օտարէ
աշխարհաբառ լեզուին հնչումն եւ
չեն ախորդեր բնաւ աշխարհիկ լեզ-
ուաւ շարադրուած գիրք մը առնել
ու կարդալ : Վեելի գիւրին է անոնց
պարզ գրաբառ լեզուն հասկընալ
քան աշխարհաբառ : Պատճառն այս
է , որ մեր եկեղեցական բոլոր ընթերց-
ուածներ գրաբառ լինելով՝ ման-
գամ սովորական եղած է անոնց ա-
կանջաց . մէյմալ գանուած գպրա-
տանց մէջը աշխարհաբառ գիրք չի-
գործածել . րըշափ որ չեն բառական
խրթին գրաբառը հասկանալու , այ-
սու ամենայնիւ քիչ շատ կարողու-
թիւն ունին պարզ շարադրութիւնը
հասկանալ : Վասր փորձը շատ ան-
գամ ըստ եմ ձանապարհորդու-
թեանս և չը եւ կը հաստատեմ , որ
Հայսատանցւոց ականջին խիստ անա-
խործ եւ անհաճյէ այժմեան աշ-
խարհաբառ լեզուն . մանաւ անդ եր-
բոր այլանդակ ոճով մը խմասոր եւ
բառերուն շարքը հանդուրցներով

եւ դժուարին կնճյուներով կապուած
ըլլան . այնպէս որ՝ տէր բային , յառ-
կացուցիչ , յասկացեալ իրարմէ
կանգնաչափ հեռու լինին . զօրոնք
լուծելու եւ քակելու համար երկար
եղունգներ եւ սուր առամծունքներ
պէտք են : Եատ դիւրին է Դաւթի
փիլիսոփայի թարգմանութիւններ հա-
կանալ քան այսպիսի աշխարհաբառ
շարադրուած մը :

Այս , այն ժամանակ օգուտ եւ
շահ կըլլար Հայսատանցւոց . թէ որ
ամէն մէկ տեղերու բնակչոց՝ իրենց
գաւառական այժմեան խօսած լեզ-
ուով գրէին , առով անտարակցյա ամե-
նուն օգուտ կըլլար : Խակ եթէ
դժուարին է այս բանը . հապա ի՞նչ
պէս կարելի է աշխարհաբառ լեզուն
տարածել եւ որպէս թէ նոր երկրորդ
լեզու մը հնարել առ հասարակ բո-
լըր . Հայոց եւ Արեկացւոյն ըսածին
ծրն պէս երկրորդ բանը վնտաւելով
առաջնը կորպնցնել :

Չեմ դիսեր այս երկրորդ մուրա-
ցիկ լեզուին շնորհ եւ սեպհական
գեղեցկութիւնը որոնք են . արդ-
եօք , կը , ներ , հոտ , հոս , ասանկ ,
անանկ քանի մի մասնիկներ եւ կըր-
ճառ բառե՞ր են , որոնցմով զատ աշ-
խարհաբառ լեզու մը կազմելու կը
ջանան : Ո՞ի թէ այս ռամբկ բառե-
րով իրաւունք կը համարի աշխար-
հաբառը պարծենալ իբրեւ որոշ լե-
զու մը . այն անմիտ թուչունին պէս
օտար փետուրներով զինքը զարդա-
րել եւ միանգամայն յափշտակել ա-
նիդաւաբար գրաբառին պատիւը :
Երբոր աշխարհաբառ լեզուն իր միտ-
քը բացատրելու համար պէտք ե-
ղած բառերը գրաբառէն վոխ առ-

նելու կը կարօտի . հասկա ի՞նչ բանով
առանձնատկան պատիւ ունի զատ լե-
զու մը ըսուելու . այս երկուքին դա-
տասատանը՝ խոհական մտաց կը թո-
ղուէք :

Դայց մեծ զարմանք եւ ցաւալին
սյսէ , որ գրաբառ լեզուն հասկը-
նալու եւ գրելու կարողութիւն ու-
նեցող ուսումնակաները աւելի կը
սկիբեն աշխարհաբառին հետեւը եւ
շատ անդամ լսած եմ իրենց բեր-
նէն , որ զբաբասին յաբդ ու պատիւ-
ը վար կը զարմէն եւ մեր նախնի
մատեսագիրները իրբեւ հասարակոց
բարք չի ճանչող կը դատեն . չեն
մտած եր ասոնք թէ նախնեաց ժամա-
նակը գրաբառ լեզուն հասարակոց
էր բոլոր շայատանի մէջը : Այսկայի
երբոր ազգը սատ անդ ցիրուցան եւ-
զան , ոյն աստենիր դաւասական եւ
ռամկական լեզուները մտնալ սկսեցին
գրաբառին սահմաները եւ հրայ
այնշաբի բռնացեր ին խղճալուն ը-
բայ . մինչեւ անդամ գուրս հանել
կուզեն անոր ծնած ընտանի զաւակ-
ները եւ իրենք խորթ ըլլալով՝ կը
համարձակին իրբեւ հարազատածին
ժառանդ պարծենալ օսարին ընչեւք :

Դիտեմ , ոմանք պիտի մերգադրեն
դմեզ այս մասին որպէս թէ մեք շա-
յաստանցի ըլլալով՝ չափազանց ջա-
տագութիւնն մը կըներք գրաբառին
համար : Այն , կը պարտաւորիք
ընելու . չէ թէ մինակ մեք , հապա
հոյրենեաց բոլոր աղնիւ ծիրքերուն
եւ եղական պարծանքներուն նախան-
ձաւոր գրիչներն ալ երբոր միտք կը
բերեն Ասհակրէ եւ Մեսրովայ գը տ-
նալաստակ ջանքերը . որոնք երկիր
հերկող համընթաց եզներուն պէս

անխօնջ աշխատելով հազիւ Արամ-
եան լեզուն մշակեցին : Ուստի անոնց
շիրիմներուն ոսկորները բողըք կը
բառնան չայատանէն , թէ որ աւան-
դամու ըլլան որդիքներ եւ անոնց
բացած շաւիղներէն թիւրին . մանա-
ւանդ Մոլխոսներուն պէս նոր քեր-
թող ձևանալով՝ աշխարհիկ լեզուին
քերականութիւնն հեղինակները՝ կա-
նոններուն համեմատ օրինակները
նախնեաց մատենագիրներէն կը բե-
րէն հաստատուն ըլլալու համար .
չեմ գիտեր աշխարհաբառ լեզուին
նոր քերականութիւնն հեղինակը՝
ուսկից պիտի բերէ . յայտնի է որ
օրինակներուն համար ալ նոր հրաշա-
լի հեղինակութիւնն մը պիտի ընէ վե-
րի լսած կանգնաչափ հեռաւորու-
թեամբ բառերը շարելով թէ կընաս
հասկը իր ան ասենը :

Ուստի անաշառ խօսելով այսպիսի
բանի մը ձեռք գարնող մեծ ապէս կը
մխալի եւ զբեթէ առերը ձեռք առած
կը վիրաւրիէ դեռ շշաւորաց գրա-
բառ լեզուին կենդանութիւնը , որով
յաւիտեան մեռած պիտի մնոյ եւ
երանելի թարգմանչաց շիրիմներուն
մէջը թաղուած :

Դայց ինչպէս խօսեցանք հասարա-
կութեան օգուտ մտած ելով՝ հարկ
կըստիպէ , որ քաղաքականութեան ,
արուեստից վերաբերեալ գիրքերը
աշխարհիկ լեզուով գրուին պարզ ու
մաքուր ոճով : Այս պարզութիւնը
աւելի կը վայելէ ամսաթերթից եւ
լրագրաց հրատարակիչներուն . որոնց
աղերս կը մատուցանեմ սիրով եղբայ-
րական , որ որչափ հնար է օտարա-
խառն ոճերէ զգուշանան եւ բառե-

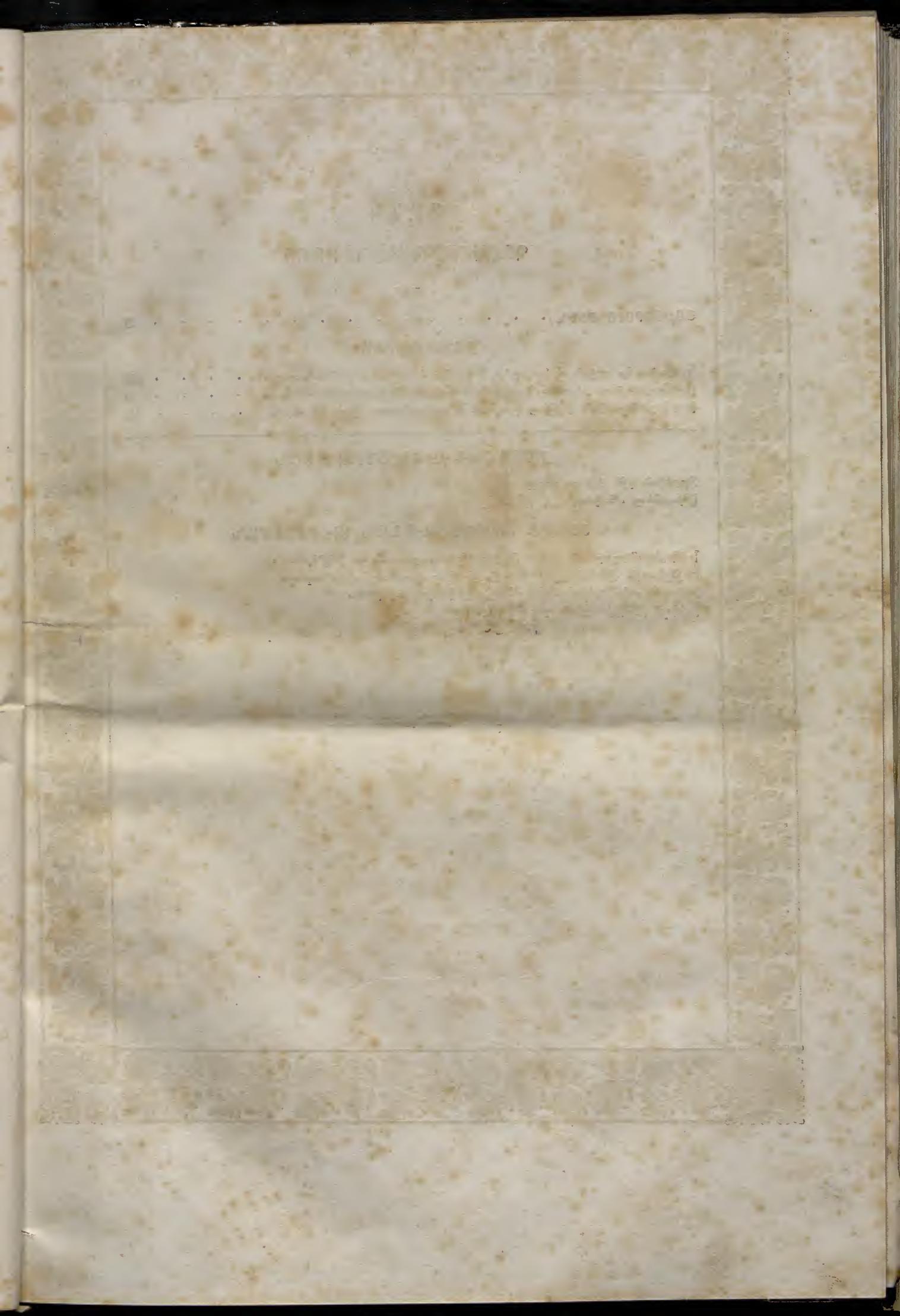
ըլ բնական շարքով դասաւորեն . աւ
սով նախ դիւրին կը հասկցուի իրենց
միտքը եւ շնորհակալութեամբ գո-
վութիւն կընդունին ընթերցողներէն ,
երկրորդ՝ նորամուտ ոճերէ ազատ
կը մնայ մեր հայրենի լեզուն :

Թէպէտ մեզի ալ վայելուչէր , որ
այն հրատարակած թերթիկը մինակ
աշխարհաբառ լեզուով գրէինք . բայց
որովհետեւ մեր նպատակը աւելի ու-
սումնականաց սիրու հայրենասիրու-
թեամբ վաւելէ . մանաւանդ Հայաս-
տանու մէջը եղողներուն . որոնց՝
գրաբառին համը աւելի քաղցր եւ
ախորժելի է : Վաեւ հայրենասիրու-
թեան կիրք եւ ոգին աշխարհաբառին
մէջը վայելքապէս չի պատկերանար
ինչպէս որ գրաբառին : այս պատճա-
ռաւ մեզի մեղադրանք չէ գրաբառ
գրել : Աս ալ ձ՛մարիտ է որ ամսա-
գիր եւ լրագիր կարդացողներուն մէծ
մասը՝ բաւական գրաբառ հասկըցող-
ներն են : Աննաւանդ՝ այս դարուս
մէջի հրատարակուած զանազան ա-
նունով ամսագիր թերթեր եւ շաբա-
թական լրագիրներ բոլորն ալ աշխար-
հիկ լեզուով կը դրուին . թէպէտ
երբէմն գրաբառ ճառեր ալ կը դրեն

ազգասէր հրատարակիչներ . որոնք
առ հասարակ ազգամիրութեան պար-
տէզ մի կը ձեւանան պէս պէս գեղե-
ցիկ ծաղիկներով զարդարուած . բայց
այս ծաղիկներ իրենց բնական գու-
նով եւ հոտով կը տարբերին իրարմէ-
որը կարմիր որը դեղին որը կապուտ ,
որը աւելի հոտաւէտ եւ որը սակաւ :
Ինչ եւ իցէ որչափ տեսակնին աւելի
ըլլայ , այնչափ աղնիւ եւ վայելուչ
կըլլայ պարտիզին տեսքը ու զբօսասէր
Ճեմողին աչաց նազելի կերեւայ :
Ուստի մեր այս նոր հայրենաբռոյ ծա-
ղիկն ալ յիշեալ պարտիզին ծաղիկ-
ներուն՝ մէկ տեսակը թող համար-
ուի . թէպէտ արտաքին գունուլ չի
կրնար հաւասար ըլլար անոնց . բայց
կը յուսամ որ ներքին հայրենասիրա-
կան անոյշ հոտովը իր դուրսի անշուք
տեսքին տգեղութիւն եւ պակասու-
թիւնը ծածկէ :

Առ այժմ շատ կը համարիմք այս-
չափ սոյն նիւթիս վրայ . ուրիշ անդամ
կը թողումք . թէ ինչ է պատճառ ,
որ դպրոցներուն մէջը՝ գրաբառ լե-
զուն օրէ օր յառաջադիմութիւն չու-
նի :

-
- Յանիր Արծուիդ իմ նորաթեւ նախկին յայս նուագ ճախրապաց :
Առ եւ տար զայս իմ նըւեր յընծայ մանկուոյն Արամածին .
Աերաձայն ողջունիւ տհւը ՚ի դիմաց իմ խնդամիտ .
Ար ըղձան սրտիւ յաւէտ լսել խօսիլ զհայրենեացն .
Արոց քաղցր է եւ անոյշ ընաշխարհիկըն Հայաստան .
Օն ՚ի թեւ Արծոյս ելեալ անդքը հասէք , մանկունք Հայոց .
Փութացէք յօտարութեանց ՚մայրենի գիրկ որդեկարօս .
Ար զգեց ողջագուրեալ նոր բերկրեացի ուրախամիտ :

300,4

ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԱԼ ՆԻՒԹՈՑ

ԲԱՆԱՏՐԱԿԱՆ

Ասխանուէր ողջոյն արծուաբեր ՚ի դիմաց հայրենեաց գիմառնաբար 5
Ատենական ճառ յելումն ՚ի վիրապէն Գ-րիկորի Լուսաւորչին մերում 9
Խորհրդածութիւն ՚ի վերայ գրաքառ և աշխարհարառ լեզուին մերոյ 12

ՊԱՅՄԱՆՔ ԸՆԿԵՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

**Տարեկան գին 40 դրույշ
Միամսեայ տետրակին 4 դրույշ**

ՏԵՂԻՔ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՍՏԱՑՄԱՆ

- ԴՊօլիս մարգարեան պարոն Յարութիւնին գրատուն որ ՚ի Մէրձան :
Դ Զմիւռքին վանեցի Ծահինեան Յովշաննէս պատուելի վարժապետ :
Դ Կարին տեր Ներսիսեանց մեծարդոյ Խաչատուր խան :
Դ Վան Շերէս մէջնան պարոն Մէրտիչ :